

MEMÒRIES DEL TSUNAMI

Una història sobre fantasmes que mostra com les onades del tsunami que el 2011 va trasbalsar el Japó segueixen vives entre la població

- **Quan els japonesos es pregunten on van les seves ànimes, s'imaginen que van a la muntanya. En alguns llocs devastats pel tsunami, molts asseguren que veuen els esperits vagar.**
- **Després de la gran onada, molts han agafat por a l'oceà. Veiem la construcció d'un espigó immens al llarg de 400 km que bloquejarà per complet l'obertura al mar dels pobles de la costa de Tohoku.**

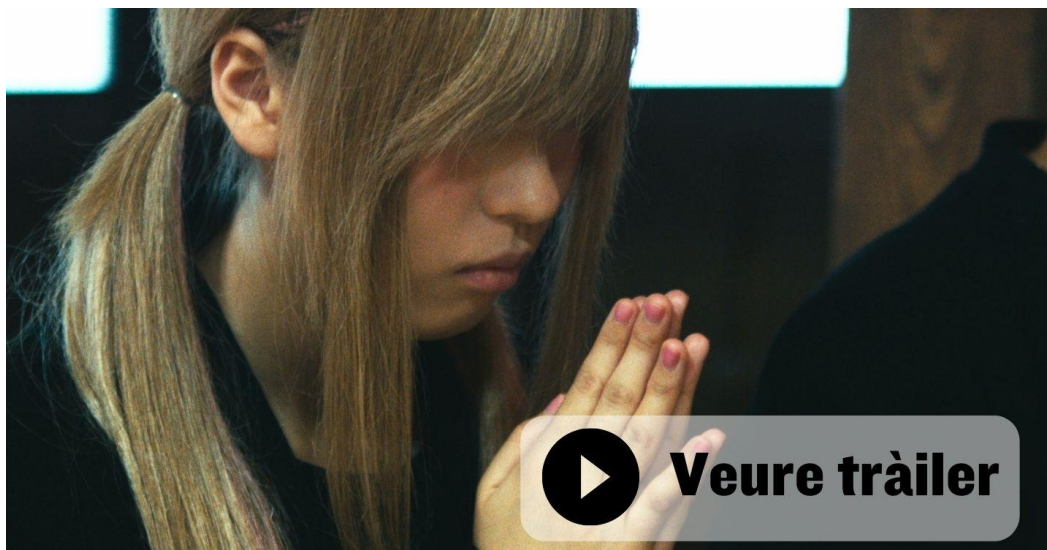
LA HISTÒRIA

Aquesta és una **història sobre fantasmes i esperits** que mostra com les onades del tsunami que el 2011 va trasbalsar el Japó segueixen vives en l'imaginari col·lectiu dels pobles que van patir la gran onada. Observem la magnitud de la tragèdia així com la magnitud de l'espigó immens que s'està construint al llarg de 400 km i que bloquejarà per complet l'obertura al mar dels pobles de la costa de Tohoku.

La gent té por del mar. L'11 de març de 2011, **un tsunami sense precedents** va assolir el Japó, deixant al seu pas més de **20.000 persones mortes** i un país

devastat. Aquesta onada mortífera va ser conseqüència d'un terratrèmol de magnitud 9 que havia tingut lloc aquella mateixa matinada. Per als habitants de la ciutat de Sendai, capital de la prefectura de Miyagi, el mar s'ha acabat convertint en un element hostil. Des d'aleshores **s'està construint un espigó immens** mentre els desapareguts tornen a assaltar la vida des de les profunditats del mar. Igual que el mur per evitar els tsunamis s'estén per la costa, es multipliquen també els casos de **fantasmes i esperits que tornen a casa arreu del litoral japonès**. El món visible i l'invisible conflueixen en aquesta terra de ningú que tot just s'està començant a reconstruir i a recuperar de la gran onada devastadora.

“Al pont Ketsuzen han vist els morts travessant-lo. Recordeu el restaurant Sakuraya? Pel que sembla, els fantasmes fan cua a la porta per menjar sopa de fideus.” (Familiar de víctima)

Un recorregut misteriós i poètic a través de testimonis supervivents de la catàstrofe que mostren amb profunditat emocional com el tsunami va afectar les seves vides i com mantenen la creença que els esperits de les víctimes segueixen presents, fins al punt que es converteixen en reals. **Cada imatge, soroll i sensació ens transporta a un món a mig camí entre la vida i la mort**, on l'absència dels éssers estimats es fa més palpable que mai.

“Vam trobar la meua filla a l'abril. Ara només falta el meu oncle. Una persona. Si el trobem, hauré trobat els quinze membres de la meua família.” (Familiar de víctimes)

TERRA DE TERRATRÈMOLS

Els japonesos estan acostumats a patir molts terratrèmols. Viuen en un país fortament sísmic pe la seva ubicació al Pacífic. Hi ha **més de 5.000 moviments sísmics l'any**, dels quals 1.000 son percebuts per la població. Sortosament, només alguns són terratrèmols violents. Com el que l'any 2011 va sacsejar la costa nord-est del Japó i que, de retruc, va causar l'accident nuclear de Fukushima.

El Japó combina una **estricta legislació pel que fa a construccions** i una important cultura preventiva entre la seva població. Des del 684 al Japó **han mort un total de 130.000 persones a causa de 140 tsunamis**. El terratrèmol submarí més fort registrat al Japó va arribar a causar **onades de 90 metres**.

"La terra va començar a tremolar molt fort. Les branques dels arbres xocaven i feien un soroll espantós. I el que vaig veure després encara em fa esgarrifar. L'onada s'ho enduia tot. El meu poble, els meus veïns, casa meva. No en quedava res." (Testimoni del tsunami)

És per això que els espigons de protecció davant del mar ja són habituals fa dècades, però **després del tsunami del 2011 els murs de formigó són encara més alts**. A més de les infraestructures, els japonesos aprenen a protegir-se des de ben petits davant un sísmic, fan simulacres de tsunami i aprenen quins llocs són més segurs per refugiar-se. Tot i això, de vegades les desgràcies són inevitables.

ELS DIRECTORS

Hélène Robert és realitzadora de documentals i fotògrafa formada en Belles Arts, i també col·labora en revistes i publicacions. La seva obra visual explora diversos àmbits de la vida real, com els guàrdies de presons, les verges consagrades i els caçadors corsos.

Jeremy Perrin és titulat en Ciències Polítiques i va començar a escriure per a projectes culturals, com una sèrie per a ràdio sobre la nova escena del jazz.

Robert i Perrin van començar a treballar plegats durant realització de la seva primera pel·lícula *A praga - La plaie*, un estudi de Porto a través de les llegendes d'animals d'aquesta ciutat.

FITXA TÈCNICA

Guió i direcció: Hélène Robert i Jeremy Perrin

Edició: Laurent Leveneur

Música: Elg

Disseny de so: Jeremy Perrin

Producció: La Société des Apaches i Baldanders Films

Distribució: DocsBarcelona Distribution

PREMIS I FESTIVALS

- Festival DocsBarcelona - Espanya, 2020
- Salem Film Festival – EUA, 2020
- Cinéma du Réel – França, 2019
- IDFA – Països Baixos, 2019

CALENDARI DE PROJECCIONS

'Memòries del tsunami' **s'estrenarà el dijous 13 de març als cinemes Girona de Barcelona** i després viatjarà per una **setantena de sales de Catalunya i l'Estat**. Pots consultar totes les dates de projecció al nostre web www.docsdelmes.com.

GESTIÓ D'ENTREVISTES: premsa@docsdelmes.com o info@docsdelmes.com

Telèfon: +34 93 452 46 18

WWW.DOCSDELMES.COM